ISSN 0239—846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 lipca 1986 r. Nr 9

UCHWAŁY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU:

ZARZĄDZENIE WOJEWODY GDAŃSKIEGO

UCHWAŁY:

93

UCHWAŁA Nr XV/93/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 maja 1986 r.

w sprawie zmian w składzie osobowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych (Dz. U. Nr 8, poz. 32) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się wygaśnięcie mandatu radnego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku Tadeusza Jagieły — wybranego w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w okręgu wyborczym Nr 12 w Gdańsku — wskutek śmierci.

§ 2.

Na wakujące miejsce uchwala się wstąpienie Kaliksta Hegera, który w wyborach do rad narodowych w dniu 17 czerwca 1984 r. w okręgu wyborczym Nr 12 w Gdańsku kandydował w obrębie tego samego mandatu i nie utracił prawa wybieralności.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

94

UCHWAŁA Nr XV/94/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 maja 1986 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu rocznego i budżetu za rok 1985 oraz udzielenia absolutorium Wojewodzie Gdańskiemu.

Na podstawie art. 42 ust. 2, art. 56 ust. 4 i art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262), art. 31 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) oraz art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) Wojewódzka Rada Narodowa — po zapoznaniu się z rocznym sprawozdaniem z realizacji zadań Wojewódzkiego Planu Rocznego i Budżetu za 1985 rok i stanowiskiem Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Przestrzennego, Gospodarki Finansowej oraz Delegatury Najwyższej Izby Kontroli — uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się roczne sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu rocznego i budżetu za rok 1985 oraz udziela się absolutorium Wojewodzie Gdańskiemu.

§ 2.

Stwierdza się, że realizacja zadań planu i budżetu w roku 1985 nie we wszystkich obszarach przebiegała zgodnie z kierunkami wytyczonymi uchwałą Nr V/34/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 31 stycznia 1985 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Rocznego i Budżetu na 1985 rok (Dz. Urz. W. Gd. Nr 6, poz. 105).

§ 3.

Główny cel roku 1985 — kontynuacja działań na rzecz osiągania poprawy w zakresie równowagi gospodarczej oraz obniżenie tempa inflacji przy równoległym uzyskiwaniu zakładanych efektów w realizacji celów społecznych — nie został w pełni osiągnięty.

§ 4.

W realizacji czterech podstawowych celów społecznych planu uzyskano dalszy postęp, w szczególności:

— osiągnięto poprawę w zakresie utrzymania niezbędnego poziomu wyżywienia ludności; wzrosły dostawy towarów na rynek, zniesiona została reglamentacja przetworów zbożowych, tłuszczów i cukru;
— przekazano do użytku 6.439 mieszkań, tj. więcej o 351 mieszkań niż w 1984 r., a plan wykonano w 97,6%; równocześnie prowadzone były działania na rzecz tworzenia warunków dla rozwoju budownictwa indywidualnego oraz pozainwestycyjnego odzysku mieszkań;
— uzyskano dalszą poprawę obsługi ludności w szeroko pojętej sferze usług, chociaż nie spełniała ona w pełni oczekiwań społecznych;
— zapewniono ochronę socjalną dla osób znajdujących się w najtrudniejszych warunkach materialnych.

§ 5.

Główne kierunki działań wyznaczone dla przedsiębiorstw i jednostek gospodarczych realizowane były zadowalająco, o czym świadczy wykonanie i przekroczenie planu w większości działów gospodarki województwa.

§ 6.

Nie wykonano w pełni planu w zakresie:

— efektów rzeczowych działalności inwestycyjnej, a w szczególności nie uzyskano w pełni planowanego wzrostu bazy materialnej w urządzeniach socjalno-kulturalnych;
— remontów gruntownych budynków mieszkalnych i innych obiektów użyteczności publicznej;
— niektórych zadań rolnictwa, a zwłaszcza w skupie mleka, 4 zbóż i buraków cukrowych;
— transportu morskiego i lądowego, a przede wszystkim w przeładunkach portowych, przewozach ładunków żeglugą morską i przewozach samochodowych.

§ 7.

Zatwierdza się sprawozdanie z wykonania budżetu województwa gdańskiego za rok 1985 w następujących wielkościach:

1. Dochody:
   — na zaplanowane w kwocie 49.953.152 tys. zł,
   — osiągnięto wpływy w wysokości 54.015.818 tys. zł,
   co stanowi 108,1%.
2. Wydatki:
   — na zaplanowane w kwocie 49.953.152 tys. zł,
   — wydatkowano kwotę 49.984.105 tys. zł,
   co stanowi 100,1%.
3. Wykonanie budżetu wojewódzkiego:
   — dochody:
   na zaplanowane w kwocie 23.662.910 tys. zł,
   osiągnięto wpływy w wysokości 26.058.211 tys. zł,
   co stanowi 110,1%;
   — wydatki:
   na zaplanowane w kwocie 23.662.910 tys. zł,
   wydatkowano kwotę 23.625.787 tys. zł,
   co stanowi 99,8%.
4. Uzyskana nadwyżka środków z tytułu ponadplanowych dochodów i niewykorzystanych wydatków w budżecie województwa
   wynosi: 4.031.713 tys. zł,
   w tym w budżecie wojewódzkim 2.432.424 tys. zł.

§ 8.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Wojewodę Gdańskiego do:

1) rozpatrzenia wniosków wynikających z oceny Delegatury Najwyższej Izby Kontroli oraz opinii Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej — dotyczących sprawozdania z realizacji planu rocznego i budżetu za rok 1985 — i przedłożenia informacji Prezydium WRN o sposobie ich realizacji;
2) kontynuowania działań zmierzających do ochrony warunków bytowych społeczeństwa i poprawy zaopatrzenia w leki.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

95

UCHWAŁA Nr XV/95/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 maja 1986 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z realizacji Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego i Budżetu na lata 1983—1985.

Na podstawie art. 42 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262) oraz art. 31 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) Wojewódzka Rada Narodowa — po zapoznaniu się z przedłożonym sprawozdaniem z realizacji Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego i Budżetu na lata 1983—1985, informacją o wykonaniu Wojewódzkiego Programu Oszczędnościowego i Przeciwdziałania Inflacji oraz stanowiskiem Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Przestrzennego, Gospodarki Finansowej oraz Delegatury Najwyższej Izby Kontroli — uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się:

1) sprawozdanie z realizacji Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego i Budżetu na lata 1983—1985, zwanego dalej „Planem trzyletnim”,
2) informację o wykonaniu Wojewódzkiego Programu Oszczędnościowego i Przeciwdziałania Inflacji w latach 1983—1985, zwanego dalej „Programem oszczędnościowym”.

§ 2.

Stwierdza się, że realizacja zamierzeń Planu trzyletniego oraz zadań Programu oszczędnościowego przebiegała zgodnie z kierunkami polityki społeczno-gospodarczej wytyczonej w uchwale Nr XVIII/78/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 31 maja 1983 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego i Budżetu (Dz. Urz. WRN Nr 11, poz. 52) — mimo, iż towarzyszyły jej znacznie trudniejsze niż prognozowano warunki realizacyjne.

§ 3.

Podstawowe kierunki i cele Planu trzyletniego zostały zrealizowane pomyślnie. Strategiczny cel gospodarczy Planu osiągany był systematycznie poprzez zadowalającą realizację planów rocznych i utrzymywanie tendencji wzrostowych w całej prawie sferze produkcji materialnej. Stopniowo następowało przezwyciężanie kryzysu gospodarczego, przywracanie równowagi na rynku oraz zapoczątkowanie procesów rozwoju gospodarki i przebudowy jej struktury.

§ 4.

W realizacji priorytetowych celów społecznych Planu trzyletniego osiągany był znaczący choć zróżnicowany postęp w kolejnych latach realizacji Planu, a w szczególności:

1) utrzymany został niezbędny poziom wyżywienia ludności, i następowało przywracanie równowagi na rynku wewnętrznym poprzez wzrost dostaw na rynek towarów żywnościowych jak i szeregu produktów przemysłowych do wysokości popytu, w 1985 r. zniesiona została reglamentacja przetworów zbożowych, tłuszczów i cukru;
2) zahamowany został regres w budownictwie mieszkaniowym, przekazanych zostało do użytku 18.472 mieszkania, kontynuowane były z pomyślnymi rezultatami działania na rzecz tworzenia warunków dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego, nadal jednak utrzymała się trudna i złożona sytuacja mieszkaniowa w województwie;
3) osiągnięto poprawę obsługi obywateli w szeroko pojętej sferze usług, a także w zakresie opieki zdrowotnej, chociaż jej poziom był nadal niezadowalający;
4) zapewniono w pełni ochronę socjalną dla wszystkich potrzebujących i zaewidencjonowanych, zakres pomocy był rozszerzony i oprócz świadczeń społecznych obejmował również świadczenia rzeczowe i remontowe;
5) realizowano w województwie politykę morską państwa oraz prowadzone były działania na rzecz ochrony specjalizacji województwa gdańskiego w terytorialnym podziale pracy — nie dały one jednak zadowalających efektów w tym okresie.

§ 5.

Stwierdza się, że nie wykonano w pełni zadań Planu trzyletniego w zakresie infrastruktury społecznej i technicznej, co spowodowane zostało, obok przyczyn obiektywnych, także opóźnieniami w realizacji planu rzeczowego inwestycji i planu rzeczowego remontów mieszkalnych i urządzeń komunalnych. Nie uzyskano w pełni założonej poprawy w zakresie wskaźników charakteryzujących sytuację w oświacie, w służbie zdrowia i opiece społecznej. Nadal utrzymało się rozwarcie między tempem rozwoju regionu a rozwojem infrastruktury technicznej i społecznej.

§ 6.

Stwierdza się, że Program oszczędnościowy, stanowiący integralną część Planu trzyletniego, spełniał swoją funkcję wspierającą realizację celów i zadań Planu trzyletniego. Zamierzenia oszczędnościowe i efektywnościowe realizowane były sukcesywnie, większość z nich została w pełni wykonana i przekroczona. Nie udało się natomiast osiągnąć założonej poprawy w zakresie efektywności gospodarowania.

§ 7.

Sprawozdania z wykonania budżetów w latach 1983—1985 zatwierdzane były corocznie na sesjach Wojewódzkiej Rady Narodowej poświęconych rozpatrywaniu sprawozdań z realizacji wojewódzkich planów rocznych i budżetów.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

96

UCHWAŁA Nr XV/101/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 maja 1986 r.

w sprawie ustanowienia sztandaru dla Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) oraz za zgodą Rady Państwa — Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

W uznaniu zasług na rzecz rozwoju miasta Wejherowa i województwa gdańskiego ustanawia się dla Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie sztandar w formie odznaki honorowej.

§ 2.

Ustala się:

1) wzór sztandaru zawarty w załączniku Nr 1 *),
2) regulamin użytkowania sztandaru Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

---

*) Załącznika tego nie ogłasza się.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XV/101/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 30 maja 1986 r.

REGULAMIN
użytkowania sztandaru Rady Narodowej w Wejherowie.

1. Opis sztandaru Rady Narodowej Miasta Wejherowa.

1. Wymiary sztandaru — 1000 mm × 1000 mm

2. **Opis strony prawej — awers**

Na tle koloru białego centralnie położony herb miasta Wejherowa o wymiarach:
wysokość — 380 mm
szerokość — 350 mm
U góry nad herbem napis —
MIEJSKA RADA NARODOWA — wysokość liter 70 mm
pod herbem — W WEJHEROWIE — wysokość liter 70 mm

3. **Opis strony lewej — rewers**

Na tle koloru czerwonego umieszczone symetrycznie w środku sztandaru godło państwowe koloru srebrnego o wymiarach 500 mm × 500 mm

4. **Drzewce**

Długość całkowita — 2.550 mm
Przekrój — 35 mm
Drzewce łączone będą w połowie okuciem z białego metalu i zakończone okuciem z białego metalu.
Wierzchołek drzewca zakończony wizerunkiem orła odlanym z białego metalu o wymiarach 100 mm × 80 mm i grubość 3 mm skierowanym dziobem od sztandaru, zgodnie z kierunkiem orła na sztandarze.
Stopka pod orłem o wymiarach 25 mm × 90 mm i grubości 10 mm.

5. **Szarfa chorążego sztandaru.**

Wykonana z materiału biało-czerwonego o długości 2.000 mm.
Końce szarfy zwieńczone frędzlami koloru złocistego.

6. Plastyczny wzór sztandaru stanowi załącznik do regulaminu.*)

II. Sztandar Rady Narodowej w Wejherowie użytkowany jest w następujących okolicznościach:

Bez pocztu sztandarowego — w stojaku:

1) na I-ej i ostatniej sesji Rady Narodowej Miasta każdej kadencji,
2) na uroczystych sesjach Rady Narodowej Miasta,
3) w czasie odznaczania obywateli orderami, odznaczeniami państwowymi oraz odznakami za zasługi dla województwa, regionu, miasta i gminy oraz innymi odznaczeniami i odznakami,
4) w trakcie składania ślubowania przez urzędników administracji państwowej.

W asyście pocztu sztandarowego

1) w pochodzie 1-Majowym,
2) w uroczystościach innych świąt państwowych i lokalnych oraz w pochodach i manifestacjach organizowanych z okazji:
— Dnia wyzwolenia Wejherowa
— zakończenia II wojny światowej oraz antywojennych manifestacjach,
3) przy nadawaniu sztandarów organizacjom politycznym i zawodowym,
4) towarzyszy świeckim uroczystościom pogrzebowym organizowanym na terenie miasta dla:
— posłów na Sejm z terenu miasta Wejherowa
— radnych Wojewódzkiej Rady Narodowej zamieszkałych na terenie miasta Wejherowa,
— radnych obecnych i byłych Rady Narodowej w Wejherowie,
— członków Komitetów Miejsko-Gminnych PZPR, ZSL i SD,
— członków Rady Miejskiej PRON
— osób zasłużonych dla miasta.
5) Na użycie sztandaru w innych niż wymienione okolicznościach decyzję podejmować będzie Prezydium Rady Narodowej Miasta Wejherowa.

III. Sztandar Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie przechowywany będzie w oszklonej gablocie w pomieszczeniu Rady Narodowej Miasta Wejherowa.

*) Załącznika tego nie ogłasza się.

97

ZARZĄDZENIE Nr 27/86
Wojewody Gdańskiego
z dnia 27 czerwca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu zakładów pracy o stałym deficycie kadr wykwalifikowanych w województwie gdańskim.

Na podstawie § 25 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1983 r. w sprawie zatrudniania absolwentów (Dz. U. Nr 53, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 26/85 Wojewody Gdańskiego z dnia 12 sierpnia 1985 r. w sprawie ustalenia wykazu zakładów pracy o stałym deficycie kadr wykwalifikowanych w województwie gdańskim (Dz. Urz. W. Gd. Nr 16, poz. 214) w § 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) Zakłady Mechanizmów Okrętowych „Fama" Gniew:
— robotnicy obróbki metali."

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Wojewoda Gdański
Gen. bryg. M. Cygan

98

UCHWAŁA Nr VIII/52/85
Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim
z dnia 27 września 1985 r.

w sprawie nadania nazw nowym ulicom w Starogardzie Gdańskim.

Na podstawie art. 24 ust. 1 oraz art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) w związku z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości (M.P. Nr 30, poz. 197) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się następujące nazwy nowym ulicom w Starogardzie Gdańskim:
1) nowej ulicy łączącej ulicę Magazynową z ulicą Nowowiejską nadaje się nazwę „ulica Szpitalna",
2) nowej ulicy równoległej do ulicy Droga Nowowiejska nadaje się nazwę „ulica Dra Kazimierza Maja",
3) nowej ulicy równoległej do ulicy Dra Kazimierza Maja nadaje się nazwę „ulica Dra Jana Schwabe",
4) nowej ulicy będącej przedłużeniem ulicy Magazynowej nadaje się nazwę „ulica Dra Józefa Kopicza".

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

99

UCHWAŁA Nr IX/59/85
Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim

z dnia 29 listopada 1985 r.

w sprawie obsługi osób mających uprawnienia do obsługi poza kolejnością w jednostkach handlu detalicznego na obszarze miasta Starogardu Gdańskiego.

Na podstawie art. 66 ust. 1 i art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) i § 8 ust. 2 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 14 lutego 1983 r. w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych (Dz. U. Nr 8, poz. 46 i z 1984 r. Nr 56, poz. 286) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim — po wysłuchaniu opinii Komisji Zaopatrzenia Ludności, Drobnej Wytwórczości i Rolnictwa Miejskiej Rady Narodowej — uchwala, co następuje:

§ 1.

Osoby uprawnione do zakupów poza kolejnością obsługiwane są w jednostkach handlu detalicznego na obszarze miasta Starogardu Gdańskiego — w kolejności: dwie osoby z normalnej kolejki, trzecia osoba uprawniona do zakupów poza kolejnością.

§ 2.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

100

UCHWAŁA Nr X/64/86
Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim

z dnia 5 lutego 1986 r.

w sprawie obniżenia na terenie miasta Starogardu Gdańskiego stawek podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków lub ich części zajmowanych na niektóre rodzaje zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim uchwala, co następuje:

§ 1.

Obniża się w Starogardzie Gdańskim stawki podatku od nieruchomości — określone w § 3 pkt 1 lit. a i § 4 pkt 1 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 44 poz. 215) — wymierzane od budynków lub ich części zajętych na następujące rodzaje zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych:

a) o 50% — w zakresie rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na terenie miasta, wyszczególnionych w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały,
b) o 20% — w zakresie rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, wyszczególnionych w załączniku Nr 2 do niniejszej uchwały,
c) o 20% — w zakresie rzemiosł artystycznych wykonywanych przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego, oraz
d) o 25% co do zakładów i punktów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów alkoholowych.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr X/64/86 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 5 lutego 1986 r.

Wykaz rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na terenie miasta Starogardu Gdańskiego, w odniesieniu do których stosuje się obniżkę w wysokości 50% stawek podatku od nieruchomości:

1) naprawa i renowacja mebli,
2) naprawa sprzętu gospodarstwa domowego,
3) usługi szklarskie,
4) chemiczne czyszczenie odzieży,
5) maglowanie bielizny,
6) mycie i smarowanie samochodów i motocykli,
7) kowalstwo,
8) instalatorstwo gazowe,
9) piekarnictwo,
10) rzeźnictwo i wędliniarstwo,
11) kołodziejstwo,
12) bednarstwo,
13) dekarstwo,
14) zduństwo,
15) szewstwo naprawkowe,
16) elektronika, elektromechanika, elektrotechnika,
17) w zakresie dotyczącym materiałów budowlanych
 a) betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego,
 b) wytwarzanie materiałów izolacyjnych,
18) garbowanie skór bez włosa,
19) garbowanie skór futerkowych,
20) rzemieślnicy wykonujący działalność na 1/2 etatu.

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr X/64/86 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 5 lutego 1986 r.

Wykaz rodzajów zakładów rzemieślniczych wymagających większej powierzchni użytkowej, co do których stosuje się w Starogardzie Gdańskim obniżkę w wysokości 20% stawek podatku od nieruchomości:

Rzemiosła metalowe

1) metaloplastyka
2) brązownictwo
3) ślusarstwo usługowe
4) elektromechanika chłodnicza
5) galwanizatorstwo
6) blacharstwo
7) ślusarstwo produkcyjne — wyłącznie na zaopatrzenie rynku

Rzemiosła w zakresie budowy maszyn oraz urządzeń

8) mechanika maszyn
9) mechanika maszyn rolniczych
10) wytwarzanie urządzeń kotłowych — wyłącznie na zaopatrzenie rynku

Rzemiosła w zakresie środków transportu

11) wytwarzanie części zamiennych i akcesoriów do pojazdów mechanicznych
12) mechanika pojazdowa
13) blacharstwo pojazdowe
14) elektromechanika pojazdowa
15) lakiernictwo pojazdowe
16) konserwacja podwozi

Rzemiosła w zakresie materiałów budowlanych

17) kaflarstwo
18) garncarstwo

Rzemiosła chemiczne

19) wulkanizatorstwo

Rzemiosła szklarskie

20) wytwarzanie szkła technicznego i laboratoryjnego
21) wytwarzanie szkła gospodarczego

Rzemiosła drzewne

22) wytwarzanie listew i parkietów
23) wytwarzanie płyt, sklejek i obłogów
24) koszykarstwo
25) rzeźbiarstwo w drewnie
26) tokarstwo w drewnie
27) stolarstwo
28) tapicerstwo

Rzemiosła skórzane

29) kaletnictwo

Rzemiosła spożywcze

30) cukiernictwo
31) przetwórstwo owoców i warzyw
32) wytwarzanie napojów chłodzących
33) wytłaczanie oleju

Rzemiosła w zakresie gospodarki komunalnej

34) pranie pierza i puchu.

101

UCHWAŁA Nr XI/69/86
Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim

z dnia 26 marca 1986 r.

w sprawie nadania nazw nowym ulicom w Starogardzie Gdańskim.

Na podstawie art. 24 ust. 1 oraz art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) w związku z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości (M.P. Nr 30, poz. 197) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się następujące nazwy nowym ulicom w Starogardzie Gdańskim:
1) nowej ulicy odchodzącej w kierunku południowym od ulicy M. Fornalskiej a równoległej do ulicy H. Sawickiej i Nowotki nadaje się nazwę „ulica Jana Matejki",
2) nowej ulicy łączącej ulice M. Fornalskiej i Wilińskiego, równoległą do ulicy H. Sawickiej, nadaje się nazwę „ulica Józefa Chełmońskiego",
3) nowej ulicy łączącej ulicę M. Fornalskiej z ulicą Południową, przecinającą się z ulicą Wilińskiego i równoległą do ulicy Józefa Chełmońskiego i B. Prusa, nadaje się nazwę „ulica Władysława Gomułki",
4) nowej ulicy odchodzącej w kierunku zachodnim od ulicy B. Prusa a równoległej do ulic M. Fornalskiej i Wilińskiego, nadaje się nazwę „ulica Adama Asnyka",
5) nowej ulicy łączącej ulicę Władysława Gomułki z ulicą Południową nadaje się nazwę „ulica Wincentego Witosa",
6) nowej ulicy odchodzącej w kierunku zachodnim od ulicy Władysława Gomułki a równoległej do ulicy Wilińskiego i Wincentego Witosa nadaje się nazwę „ulica Macieja Rataja",
7) nowej ulicy odchodzącej w kierunku wschodnim od ulicy B. Prusa a równoległej do ulicy Wilińskiego i M. Fornalskiej nadaje się nazwę „ulica ks. Bernarda Sychty",
8) nowej ulicy łączącej ulice Wilińskiego i Południową, a równoległej do ulic B. Prusa i Hermanowskiej, nadaje się nazwę „ulica Jaszczurkowców",
9) przedłuża się ul. H. Sawickiej od ul. Wilińskiego do ul. Południowej,
10) przedłuża się ul. Aleksandra Zawadzkiego od ul. Pawła Findera do ulicy Hanki Sawickiej,
11) nowej ulicy równoległej do ulic Reformackiej i Lubichowskiej nadaje się nazwę „ulica Juliusza Kraziewicza".

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

102

UCHWAŁA Nr XIV/52/85
Miejskiej Rady Narodowej w Rumi

z dnia 19 grudnia 1985 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od posiadania psów w mieście Rumi oraz uregulowania niektórych innych spraw dotyczących tego podatku.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173; z 1985 r. Nr 14, poz. 60) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 lipca 1985 r. w sprawie podatków i opłat lokalnych oraz terminów płatności łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 44, poz. 216) po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej, Miejska Rada Narodowa w Rumi uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się wysokość stawek podatku od posiadania psów w mieście Rumi jak następuje:
1) dla posiadaczy psów zamieszkałych w budownictwie jednorodzinnym:
   a) od jednego (pierwszego) posiadanego psa 200 zł rocznie,
   b) od drugiego posiadanego psa 400 zł rocznie,
   c) od trzeciego i każdego następnego posiadanego psa — po 800 zł rocznie,
2) dla posiadaczy psów zamieszkałych w budownictwie wielorodzinnym administrowanym przez jednostki gospodarki uspołecznionej i w budynkach prywatnych podlegających pod szczególny tryb najmu lokali:
   a) od jednego (pierwszego) posiadanego psa 400 zł rocznie,
   b) od drugiego posiadanego psa 800 zł rocznie,
   c) od trzeciego i każdego następnego posiadanego psa — po 1.600 zł rocznie.

§ 2.

Podatek wymieniony w § 1 — zwany dalej „podatkiem" — wpłaca się w połowie jego wysokości przypadającej za dany rok od posiadania psa nabytego po dniu 30 czerwca danego roku, jeśli podatku od tego psa za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 3.

Podatek wpłaca się z góry bez wezwania do dnia 31 stycznia każdego roku, a gdy podatnik nabył posiadanie psa po tym terminie, to wówczas wpłaca podatek w ciągu jednego miesiąca od daty nabycia posiadania psa, jeśli podatku od niego za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 4.

1. Rejestrację psów oraz obliczanie i pobór podatku od ich posiadania w mieście Rumi prowadzą:
1) Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
2) Wejherowska Spółdzielnia Mieszkaniowa,

3) Spółdzielnia Mieszkaniowa „Janowo"
i tym jednostkom podatnicy wpłacają podatek bez wezwania w terminach określonych w § 3.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 obowiązane są do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów. Ewidencja ta powinna zawierać: imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania posiadacza, liczbę posiadanych psów, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, zwolnienia i ulgi w podatku, kwotę podatku przypadającą od każdego psa oraz daty i kwoty dokonywanych wpłat podatku i — odrębnie — odsetek za zwłokę.

3. Pobrane kwoty podatku od posiadania psów oraz odsetek za zwłokę, jednostki wymienione w ust. 1 wpłacają na rachunek funduszu miejskiego — po potrąceniu przysługującego im wynagrodzenia za wymiar i pobór podatku — w terminach przewidzianych dla przekazywania opłaty sanitarno-weterynaryjnej.

4. W razie niezapłacenia podatku od posiadania psów w obowiązującym terminie, jednostka wymieniona w ust. 1 wystawia upomnienie, a po bezskutecznym upływie terminu zapłaty określonego w upomnieniu — wystawia tytuł wykonawczy i przesyła go do realizacji właściwemu organowi egzekucyjnemu.

§ 5.

Oprócz ustawowych zwolnień od podatku, o których mowa w art. 12 ust. 2 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dodatkowo zwalnia się od podatku w mieście Rumi posiadaczy psów utrzymywanych w celu pilnowania mienia będącego w posiadaniu podmiotów gospodarki uspołecznionej.

§ 6.

Oprócz ustawowych ulg podatkowych określonych w art. 12 ust. 3 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dodatkowo wprowadza się w mieście Rumi następującą ulgę w podatku od posiadania psów: Podatek z tytułu posiadania drugiego psa utrzymywanego w celu pilnowania gospodarstwa rolnego ustala się w wysokości jak za pierwszego psa.

§ 7.

Podatek od posiadania psów podlega — w zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą — właściwym przepisom zwłaszcza powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 8.

Traci moc uchwała Nr 59/XII/76 Miejskiej Rady Narodowej w Rumi z dnia 18 marca 1976 r. w sprawie podatku od posiadania psów.

§ 9.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
W. Skoczylas

103

UCHWAŁA Nr XIV/53/85
Miejskiej Rady Narodowej w Rumi

z dnia 19 grudnia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1884 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) Miejska Rada Narodowa w Rumi, po zasięgnięciu opinii Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski:

1) w odniesieniu do osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową:
   a) płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków — ustala się stawkę świadczeń w wysokości równej dwukrotnej stawce opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,
   b) od osób nie wymienionych pod literą a, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności — ustala się stawkę świadczeń w wysokości równej dwukrotnej stawce opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,
2) w odniesieniu do nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności wytwórczej, handlowej lub usługowej, których właścicielami lub posiadaczami samoistnymi są osoby fizyczne lub osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej — ustala się stawki świadczeń wynoszące:
   a) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego, a od domków letniskowych — 50 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł ich wartości ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
   b) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
   c) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu, zarówno zabudowanej jak i nie zabudowanej, a dla działek rekreacyjnych — 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu.

§ 2.

Zwalnia się w mieście Rumi od świadczeń na fundusz miejski:

1) osoby fizyczne wykonujące działalność rzemieślniczą zwolnione od obowiązku płacenia podatków na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 195),
2) właścicieli domów wielomieszkaniowych podlegających pod szczególny tryb najmu lokali.

§ 3.

Wprowadza się w mieście Rumi ulgę w świadczeniach na fundusz miejski wynoszącą 50%:

1) dla osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących następujące rodzaje rzemiosł:

Symbole	Rodzaje rzemiosł:
067.3	konwisarstwo (wyrób i naprawa naczyń blaszanych)
082.1	mechanika maszyn i urządzeń rolnych,
152.4	szklarstwo usługowe
201.3	repasacja pończoch,
222.6	szewstwo naprawkowe
288.1	wytwarzanie pomocy dydaktycznych
311.3	dekarstwo;

2) od nieruchomości wymienionych w § 1 pkt 2 lit. b stanowiących garaże służące do przechowywania wózków inwalidzkich i innych pojazdów samochodowych należących do inwalidów;
3) od nieruchomości wymienionych w § 1 pkt 2 lit. a i c — z wyjątkiem domków letniskowych i działek rekreacyjnych — jeżeli wyłącznym źródłem utrzymania ich właścicieli lub posiadaczy samoistnych i ich małżonków jest emerytura lub renta.

§ 4.

Traci moc uchwała nr VII/32/85 Miejskiej Rady Narodowej w Rumi z dnia 31 stycznia 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski (Dz. Urz. W. Gd. Nr 7, poz. 114).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
W. Skoczylas

104

UCHWAŁA Nr XIII/71/86
Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni

z dnia 28 maja 1986 r.

w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty miejscowej na obszarze miasta Gdyni.

Na podstawie art. 15 ust. 4 i art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz zgodnie z uchwałą Nr XIII/80/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 marca 1986 r. w sprawie ustalania miejscowości w województwie gdańskim, w których pobiera się opłatę miejscową (Dz. Urz. W. Gd. Nr 6, poz. 61) Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się wysokość stawek dziennych opłaty miejscowej od osób fizycznych przebywających okresowo na obszarze miasta Gdyni — w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych — jak następuje:
1) 4 zł od dzieci i młodzieży uczącej się,
2) 10 zł od emerytów i rencistów,
3) 20 zł od pozostałych osób fizycznych — za każdy dzień ich pobytu okresowego na obszarze miasta Gdyni.
2. Opłatę miejscową pobiera się w ciągu całego roku, z tym, że w okresie od 1 października danego roku do 31 maja następnego roku tę opłatę obniża się o 50%.
3. Opłata, o której mowa w ust. 1, płatna jest do rąk upoważnionego inkasenta w miejscu zakwaterowania w ciągu 24 godzin od chwili przybycia do miasta Gdyni osoby objętej tą opłatą.
4. Opłaty miejscowej nie pobiera się z mocy ustawy od:
1) osób przebywających w szpitalach uzdrowiskowych i innych zakładach typu szpitalnego,
2) osób niewidomych i ich przewodników,
3) pod warunkiem wzajemności — od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są polskimi obywatelami i nie mają miejsca stałego pobytu na terytorium Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej.
5. Zwalnia się od opłaty miejscowej:
1) dzieci i młodzież uczącą się przebywającą na zorganizowanych koloniach i obozach,
2) mieszkańców miast, z których organami zostaną zawarte porozumienia o współpracy z miastem Gdynią.

§ 2.

1. Wprowadza się w mieście Gdyni opłatę administracyjną w wysokości 10 zł pobieraną każdorazowo przy wydawaniu pokwitowania za pobraną opłatę miejscową.
2. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się od osób zwolnionych od opłaty miejscowej.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gdyni.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr V/27/78 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty klimatycznej oraz opłaty administracyjnej (Dz. Urz. WRN z 1979 r. Nr 2, poz. 3).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1986 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego oraz podaniu do publicznej wiadomości w miejscowej prasie.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
w/z K. Litzbarski
Zastępca Przewodniczącego

105

UCHWAŁA XVII/96/86
Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 czerwca 1986 r.

w sprawie podwyższenia i obniżenia niektórych stawek podatku od nieruchomości w mieście Gdańsku, określenia obszarów o charakterze rolniczym i ustalenia okresu sezonu w tym mieście oraz podziału tego miasta na strefy dla celów związanych z wymienionym podatkiem.

Na podstawie art. 4 ust. 4 oraz art. 6 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) i § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. z 1985 r. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274) w związku z art. 67 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) po wysłuchaniu opinii Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Podwyższa się o 20% (dwadzieścia procent) w mieście Gdańsku stawki roczne podatku od nieruchmości w odniesieniu do powierzchni:
1) części budynków mieszkalnych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, w których znajdują się lokale użytkowe wynajęte na:
a) działalność wytwórczą, usługową lub handlową wykonywaną przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej,
b) garaże lub składy,
c) pozostałe zarobkowe cele użytkowe,
2) budynków nie podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, w tym także garaży, wynajętych na:
a) działalność wytwórczą lub handlową wykonywaną przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej,
b) garaże lub składy,
c) pozostałe zarobkowe cele użytkowe.
2. Określone w poprzedzającym ustępie podwyżki podatkowe nie dotyczą powierzchni budynków lub ich części albo obiektów lub ich części objętych obniżkami podatkowymi, o których mowa w § 2 niniejszej uchwały.
3. Podwyższa się o 20% (dwadzieścia procent) w mieście Gdańsku stawki roczne podatku od nieruchomości w odniesieniu do powierzchni budynków lub ich części zajętych na zakłady i punkty gastronomiczne ze sprzedażą lub podawaniem napojów alkoholowych, prowadzone zarówno w budynkach mieszkalnych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu jak i w budynkach nie podlegających temu ubezpieczeniu.

§ 2.

1. Obniża się o 20% (dwadzieścia procent) w mieście Gdańsku stawki roczne podatku od nieruchomości w odniesieniu do powierzchni garaży znajdujących się w budynkach mieszkalnych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu oraz pozostałych budynków zajętych na cele garażowe, stanowiących własność inwalidów i przeznaczonych na garażowanie wózków inwalidzkich lub innych pojazdów inwalidów nie objętych obniżką podatkową określoną w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50).
2. Obniża się o 20% (dwadzieścia procent) w mieście Gdańsku stawki roczne podatku od nieruchomości w odniesieniu do powierzchni części budynków mieszkalnych podlegają-

cych ubezpieczeniu ustawowemu, w których znajdują się lokale użytkowe zajęte na cele niżej określone oraz budynków nie podlegających ubezpieczeniu ustawowemu zajętych na:

1) wykonywanie rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały,
2) wykonywanie rzemiosł artystycznych przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego,
3) prowadzenie skupu surowców wtórnych i odpadowych.

3. Obniża się o 10% (dziesięć procent) w mieście Gdańsku stawki roczne podatku od nieruchomości w odniesieniu do powierzchni:

1) części budynków mieszkalnych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, w których znajdują się lokale użytkowe zajęte na wykonywanie niżej określonych rzemiosł usługowych oraz budynków nie podlegających ubezpieczeniu ustawowemu zajętych na wykonywanie rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się w mieście Gdańsku, wymienionych w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały,
2) obiektów użytkowych nie podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, nie złączonych trwale z gruntem, zajętych na garaże albo na prowadzenie działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 3.

Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o stawkach rocznych podatku od nieruchomości należy przez to rozumieć właściwe stawki tego podatku określone w odpowiednich przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchmości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. z 1985 r. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274).

§ 4.

1. Podział miasta Gdańska na strefy dokonany w załączniku nr 1 do uchwały nr XXV/131/83 Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 10 listopada 1983 r. w sprawie ustalenia stawek czynszów za najem lokali użytkowych w mieście Gdańsku (Dz. Urz. WRN Nr 23, poz. 119) uwzględnia się również przy dokonywaniu wymiaru podatku od nieruchomości przypadającego od gruntów określonych § 6 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w poprzedzającym paragrafie, traktując powyższe strefy jak następuje:

1) strefę I — jako „śródmieście"
2) strefę II — jako „strefę pośrednią"
3) strefę III — jako „pozostały obszar"

w rozumieniu § 6 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

2. Określa się w mieście Gdańsku obszary o charakterze rolniczym wymienione w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały, na których budynki mieszkalne związane z gospodarstwem rolnym nie podlegają podatkowi od nieruchomości z mocy art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wymienionej na wstępie i w § 2 ust. 1 niniejszej uchwały.

§ 5.

Ustala się, że okres sezonu w mieście Gdańsku trwa od dnia 1 maja do dnia 31 października każdego roku, w którym to okresie pobiera się podatek od nieruchomości przypadający od budynków zajmowanych sezonowo na działalność wytwórczą, usługową lub handlową — zgodnie z art. 6 ust. 6 ustawy wymienionej w poprzedzającym paragrafie.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
J. Lewiński

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr XVII/96/86
Miejskiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 30 czerwca 1986 r.

Wykaz rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, objętych wprowadzoną w mieście Gdańsku obniżką niektórych stawek podatku od nieruchomości:

Rzemiosła z zakresu dotyczącego środków transportowych

1 wytwarzanie części zamiennych do pojazdów i maszyn rolniczych

Rzemiosła z zakresu dotyczącego materiałów budowlanych

2 wydobywanie i przerób kamienia budowlanego, z wyjątkiem wydobywania kamieni ozdobnych
3 wydobywanie, wytwarzanie i uszlachetnianie kruszyw
4 wydobywanie i przerób kamienia gipsowego
5 wydobywanie i przerób kredy
6 wytwarzanie i przerób ceramiki budowlanej
7 kaflarstwo
8 betoniarstwo
9 wytwarzanie materiałów izolacyjnych
10 kamieniarstwo, z wyłączeniem wyrobu i obróbki płyt nagrobkowych

Rzemiosła drzewne

11 tapicerstwo usługowe

Rzemiosła spożywcze

12 przetwórstwo ryb
13 wędzenie ryb
14 przetwórstwo owoców i warzyw
15 piekarstwo

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XVII/96/86
Miejskiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 30 czerwca 1986 r.

Wykaz rzemiosł, których brak odczuwa się w mieście Gdańsku, objętych wprowadzoną w tym mieście obniżką niektórych stawek podatku od nieruchomości:

Rziemiosła skórzane

1 szewstwo naprawkowe

Rzemiosła metalowe

2 kowalstwo usługowe
3 ślusarstwo usługowe

Rzemiosła szklarskie

4 szklarstwo

Rzemiosła precyzyjne

5 optyka usługowa

Rzemiosła z zakresu gospodarki komunalnej

6 usługi pralnicze
7 pranie pierza i puchu

Rzemiosła budowlane

8 instalatorstwo sanitarne i ogrzewania
9 instalatorstwo gazowe

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr XVII/96/86
Miejskiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 30 czerwca 1986 r.

Wykaz obszarów o charakterze rolniczym w mieście Gdańsku, na których budynki mieszkalne związane z gospodarstwem rolnym nie podlegają podatkowi od nieruchmości:

1 Sobieszewska Pastwa
2 Płonia Mała
3 Niegowo
4 Lipce
5 Kiełpino Górne

6 Kokoszki
7 Smęgorzyno
8 Bysewo
9 Rębiechowo
10 Klukowo
11 Owczarnia
12 Barniewice
13 Osowa
14 Firoga
15 Przegalina
16 Świbno
17 Komary
18 Olszynka Duża
19 Orunia Dolna
20 Św. Wojciech
21 Szadółki
22 Jasień
23 Ujeścisko
24 Maćki
25 Łostowice
26 Płonia

106

UCHWAŁA Nr X/33/85
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach

z dnia 26 września 1985 r.

w sprawie określenia wysokości stawek opłaty targowej w mieście i gminie Kartuzy i stawek opłaty miejscowej pobieranej w określonych miejscowościach tej gminy oraz uregulowania niektórych innych spraw dotyczących tych opłat.

Na podstawie art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 285 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) po zasięgnięciu opinii Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Mieszkaniowej, Komisji Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Komisji Handlu, Usług i Drobnej Wytwórczości, Rada Narodowa Miasta i Gminy w Kartuzach uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się wysokości stawek dziennych opłaty targowej w mieście i gminie Kartuzy jak następuje:

1. Od sprzedających zwierzęta pobiera się za każdą sztukę wystawionych na sprzedaż:
   a) koni w wieku powyżej 2 lat i bydła 100 zł,
   b) jałowizny i źrebiąt w wieku powyżej 6 miesięcy do 2 lat 60 zł,
   c) trzody chlewnej w wieku powyżej 6 miesięcy oraz cieląt i źrebiąt w wieku do 6 miesięcy 40 zł,
   d) trzody chlewnej w wieku do 6 miesięcy oraz owiec i kóz 30 zł.
2. Od sprzedających z wozów konnych pobiera się za każdy wóz konny użyty do sprzedaży:
   a) detalicznej 80 zł,
   b) hurtowej — na przeznaczonych do tego celu targowiskach 80 zł.
3. Od sprzedających z samochodów, platform lub przyczep samochodowych pobiera się za każdy samochód, platformę lub przyczepę samochodową użytą do sprzedaży:
   a) detalicznej 100 zł,
   b) hurtowej — na przeznaczonych do tego celu targowiskach 100 zł.
4. Przy sprzedaży obnośnej — z ręki, kosza, skrzynki, wiadra itp. — pobiera się od sprzedających osób:
   a) handlujących zawodowo 50 zł,
   b) będących producentami (wytwórcami) indywidualnymi, sprzedającymi swe produkty (sery, masło, jaja itp.) 20 zł,
   c) pozostałych osób dokonujących sprzedaży obnośnej 20 zł.
5. Od sprzedających małe ilości warzyw, jagód, grzybów itp. pobiera się — licząc od osoby 15 zł.
6. Za zajęcie powierzchni placu targowego pod towar przeznaczony do sprzedaży albo na stanowisko do wykonywania czynności handlowych lub rzemieślniczych, niezależnie od branży, pobiera się za każdy m kw. zajętej powierzchni 50 zł.
7. Za zajęcie ławy targowiskowej pobiera się za każdy metr bieżący ławy zajętej na cele związane ze sprzedażą:
   a) z samochodu 100 zł,
   b) z pozostałych pojazdów 80 zł.

§ 2.

1. Opłatę targową pobiera się dziennie — według stawek określonych w § 1 — od osób fizycznych dokonujących sprzedaży na targowiskach lub wyznaczonych czasowo innych miejscach (placach) handlowych — z wyjątkiem osób nie podlegających tej opłacie określonych w art. 13 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 1985 r. Nr 12, poz. 50).
2. Opłatę targową pobierają inkasenci — uprawnieni do poboru tej opłaty — na targowiskach lub wyznaczonych czasowo innych miejscach (placach) handlowych, którzy to inkasenci z chwilą pobrania tej opłaty wydają odpowiedni kwit płacącemu opłatę.

§ 3.

Pobierające opłatę targową jednostki zarządzające targowiskami i wyznaczonymi czasowo innymi miejscami (placami) handlowymi w mieście i gminie Kartuzy niezwłocznie umieszczą na tych targowiskach i czasowych miejscach (placach) handlowych odpowiednie taryfy opłaty targowej ze stawkami dziennymi tej opłaty ustalonymi w § 1. Taryfy te powinny być stale widoczne w odpowiednich miejscach powyższych targowisk i wyznacznych czasowo placów handlowych.

§ 4.

1. Określa się stawki dzienne opłaty miejscowej — pobieranej od osób fizycznych przebywających okresowo w miejscowościach Borowo, Brodnica Górna, Brodnica Dolna, Dzierżążno i Ręboszewo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych — w wysokościach następujących:
1) 10 zł od osób przebywających w tych miejscowościach na zorganizowanych wczasach pracowniczych,
2) 2 zł od dzieci i uczącej się młodzieży,
3) 5 zł od emerytów i rencistów,
4) 15 zł od pozostałych osób podlegających opłacie miejscowej.

2. Opłatę miejscową pobiera się w czasokresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 września poszczególnego roku za każdy dzień (dobę) okresowego pobytu, w tym czasokresie, osób fizycznych — w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych — w miejscowościach wymienionych w poprzedzającym ustępie.

§ 5.

1. Opłaty miejscowej nie pobiera się z mocy ustawy od osób przebywających w szpitalach uzdrowiskowych i innych zakładach typu szpitalnego (w tym także w Szpitalu Rehabilitacyjnym w Dzierżążnie) oraz od innych osób określonych w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50).
2. Zwalnia się od opłaty miejscowej w mieście i gminie Kartuzy:
1) kombatantów zrzeszonych w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację,
2) inwalidów wojennych, oraz
3) wszystkich uczestników harcerskich placówek wypoczynkowych.

§ 6.

Opłata targowa i opłata miejscowa podlegają — w zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą — właściwym przepisom zwłaszcza powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 7.

Tracą moc uchwały Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach:
1) nr XIII/57/76 z dnia 22 kwietnia 1976 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej pobieranej na targowisku w Kartuzach, oraz

2) nr XIV/60/76 z dnia 28 maja 1976 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty klimatycznej.

§ 8.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Sulkowski

107

UCHWAŁA Nr XI/53/85
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kościerzynie

z dnia 2 grudnia 1985 r.

w sprawie określenia granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne w mieście Kościerzynie, osiedlu „Plebanka 0", oraz ustalenia jakie urządzenia komunalne mają być budowane na tych gruntach, udziału Państwa w kosztach budowy tych urządzeń i terminu ich budowy.

Na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) oraz w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, rozgraniczania i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 238) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Kościerzynie uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się jak na załączonej mapie geodezyjnej*) granice gruntów o obszarze łącznym 4 34 08 ha w mieście Kościerzynie, osiedlu „Plebanka 0", przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kościerzyna zatwierdzonym uchwałą Nr IX/37/79 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kościerzynie z dnia 22 czerwca 1979 r. (Dz. Urz. WRN z 1982 Nr 9, poz. 86) — którymi to granicami obejmuje się:

1) działkę gruntu o obszarze 2 83 65 ha oznaczoną numerem 135/41 na mapie ewidencyjnej gruntów miasta Kościerzyny, stanowiącą własność Iwony Dorochowicz (zapis. w KW nr 632),
2) działkę gruntu o obszarze 1 39 40 ha oznaczoną numerem 139/21 na wymienionej mapie, stanowiącą własność Iwony Dorochowicz, oraz 0 11 63 ha gruntu z działki o numerze 139/13 stanowiącej własność tej osoby (zapis w KW nr 2722).

§ 2.

1. Ustala się, że na gruntach wymienionych w § 1 mają być budowane:
   1) drogi (ulice) utwardzone — w latach 1990—1992 — na koszt Państwa który zostanie sfinansowany ze środków Funduszu Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej,
   2) sieć wodociągowa — w latach 1988 i 1989 — na koszt Państwa, który zostanie sfinansowany ze środków Funduszu wymienionego w poprzedzającym punkcie,
   3) sieć kanalizacyjna (sanitarna i deszczowa) — w latach 1988 i 1989 — a udział Państwa w kosztach budowy tej sieci wyniesie 70% i zostanie sfinansowany ze środków Funduszu wymienionego w punkcie 1, zaś resztę tych kosztów pokryją nabywcy działek,
   4) sieć energetyczna — w latach 1988—1990 — na koszt Państwa, który zostanie sfinansowany ze środków Funduszu wymienionego w punkcie 1.
2. Naczelnik Miasta i Gminy w Kościerzynie spowoduje przystąpienie w miesiącu styczniu 1986 r. do czynności związanych z podziałem gruntów wymienionych w § 1 na działki budowlane.

§ 3.

Wykonanie uchwały — w trybie i według zasad wynikających z właściwych przepisów prawa — powierza się Naczelnikowi Miasta i Gminy w Kościerzynie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, jednakże ust. 2 w § 2 oraz § 3 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Knyba

108

UCHWAŁA Nr XIII/60/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kościerzynie

z dnia 24 marca 1986 r.

w sprawie określenia granic gruntów we wsi Skorzewo, gminie Kościerzyna, przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego oraz ustalenia jakie urządzenia komunalne mają być budowane na tych gruntach, udziału Państwa w kosztach budowy tych urządzeń i terminu ich budowy.

Na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) oraz w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, rozgraniczania i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 238) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Kościerzynie uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się jak na załączonej mapie geodezyjnej*) granice gruntów o obszarze łącznym 8.11 ha we wsi Skorzewo przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kościerzyna zatwierdzonym uchwałą Nr IX/37/79 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kościerzynie z dnia 22 czerwca 1979 r. (Dz. Urz. WRN z 1982 r. Nr 9, poz. 86) — którymi to granicami obejmuje się:

1) działkę gruntu o obszarze 2,90 ha oznaczoną numerem 28/2 na mapie ewidencyjnej gruntów wsi Skorzewo, stanowiącą własność Józefa i Elwiry Kropidłowskich (zapis. w KW nr 48),
2) 1,91 ha gruntu z działek oznaczonych na tej mapie numerami 24, 32 i 34, stanowiących własność Romana i Haliny małżonków Kropidłowskich (zapis. w KW nr 4431),
3) 0,55 ha gruntu z działki oznaczonej na wymienionej mapie numerem 26/3, stanowiącej własność Jadwigi Ciechanowskiej (zapis. w KW nr 4430),
4) 0,44 ha gruntu z działki oznaczonej na wymienionej mapie numerem 27/2, stanowiącej własność Wandy Feńskiej (zapis. w KW nr 4429),
5) 2,08 ha gruntu z działek oznaczonych na wymienionej mapie numerami 21, 22 i 23, stanowiących własność Jana Okoniewskiego (zapis. w KW nr 9944 i nr 11683), oraz
6) 0,23 ha gruntu z działki oznaczonej na wymienionej mapie numerem 40, stanowiącej własność Felicji Dułak (zapis. w KW nr 10426).

§ 2.

1. Ustala się, że na gruntach wymienionych w § 1 ma być budowana w latach 1989—1990 sieć wodociągowa na koszt Państwa, który zostanie sfinansowany ze środków Funduszu Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej.
2. Naczelnik Miasta i Gminy w Kościerzynie spowoduje przystąpienie w miesiącu sierpniu 1986 r. do czynności związanych z podziałem gruntów wymienionych w § 1 na działki budowlane.

*) Map stanowiących załączniki do powyższych uchwał nie ogłasza się.

§ 3.

Wykonanie uchwały — w trybie i według zasad wynikających z właściwych przepisów prawa — powierza się Naczelnikowi Miasta i Gminy w Kościerzynie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Knyba

109

UCHWAŁA Nr XI/62/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Gniewie
z dnia 26 czerwca 1986 r.

w sprawie określenia obszarów o charakterze rolniczym w mieście Gniewie i okresu sezonu na obszarze miasta i gminy Gniew dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości oraz wprowadzenia na tym obszarze obniżek niektórych stawek tego podatku.

Na podstawie art. 4 ust. 4 oraz art. 6 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) w związku z art. 67 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) po wysłuchaniu opinii swej Komisji Gospodarki Komunalnej, Rzemiosła i Usług Rada Narodowa Miasta i Gminy w Gniewie uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się:
1) w mieście Gniewie obszary o rolniczym charakterze wymienione w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały, na których związane z gospodarstwem rolnym budynki mieszkalne nie podlegają podatkowi od nieruchomości z mocy art. 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz
2) okres sezonu w mieście i gminie Gniew trwający od dnia 1 maja do dnia 30 września poszczególnego roku, za który to okres zgodnie z art. 6 ust. 6 tej ustawy pobiera się podatek od nieruchmości przypadający od budynków zajmowanych sezonowo w mieście i gminie Gniew na działalność wytwórczą, usługową lub handlową.

§ 2.

W mieście i gminie Gniew obniża się o 50% stawki roczne podatku od nieruchomości — określone w § 3 pkt. 1 i pkt. 3 oraz w § 4 pkt. 1, 3, 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łączego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274 z 1985 r.) — w odniesieniu do powierzchni budynków lub ich części zajętych na:
1) prowadzenie skupu surowców wtórnych lub odpadowych,
2) wykonywanie rzemiosł artystycznych przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego,
3) wykonywanie usługowych rzemiosł wymienionych w załączniku Nr 2 do niniejszej uchwały, których brak odczuwa się na obszarze miasta i gminy Gniew,
4) wykonywanie rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, wymienionych w załączniku Nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego przy czym § 1 uchwały wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
A. Banaszak

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr XI/62/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy
w Gniewie
z dnia 26 czerwca 1986 r.

Określenie obszarów o charakterze rolniczym w mieście Gniewie dokonane dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości.

Obszarami o charakterze rolniczym w mieście Gniewie, na których budynki mieszkalne związane z gospodarstwem rolnym nie podlegają podatkowi od nieruchomości — z mocy art. 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) — są obszary objęte granicami administracyjnymi tego miasta z wyjątkiem:
1) zamkniętych terenów kolejowych oraz pozostających w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych,
2) zamkniętych terenów pozostających w posiadaniu pozostałych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XI/62/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy
w Gniewie
z dnia 26 czerwca 1986 r.

Wykaz rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na obszarze miasta i gminy Gniew, objętych wprowadzoną na tym obszarze obniżką o 50% niektórych stawek podatku od nieruchomości:

Rodzaje rzemiosł	Symbole rzemiosł
Rzemiosła metalowe kowalstwo	06
Rzemiosła drzewne kołodziejstwo bednarstwo koszykarstwo	17
Rzemiosła skórzane kuśnierstwo rymarstwo szewstwo	22
Rzemiosła budowlane dekarstwo studniarstwo	31—34
Rzemiosła z zakresu gospodarki komunalnej maglowanie	72

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr XI/62/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy
w Gniewie
z dnia 26 czerwca 1986 r.

Wykaz rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, objętych wprowadzoną w mieście i gminie Gniew obniżką o 50% niektórych stawek podatku od nieruchomości:

Rodzaje rzemiosł	Symbole rzemiosł
Rzemiosła metalowe ślusarstwo kotlarstwo	06
Rzemiosła z zakresu budowy maszyn i urządzeń mechanika maszyn i urządzeń rolniczych	07—08
Rzemiosła z zakresu dotyczącego środków transportu mechanika pojazdowa blacharstwo lakiernictwo mycie oraz smarowanie samochodów	10

Rzemiosła z zakresu dotyczącego materiałów budowlanych	14
wytwarzanie materiałów ceramiki budowlanej	
betoniarstwo	
kamieniarstwo	
Rzemiosła chemiczne	13
wulkanizatorstwo	
Rzemiosła szklarskie	15
szklarstwo	
Rzemiosła drzewne	17
tartacznictwo	
stolarstwo	
tapicerstwo	
Rzemiosła spożywcze	23—25
rzeźnictwo i wędliniarstwo	
przetwórstwo ryb — produkcyjne wędzenie ryb	
młynarstwo	
piekarnictwo	
cukiernictwo	
przetwórstwo owoców i warzyw	
wytwarzanie napojów chłodzących	
Rzemiosła budowlane	31—34
murarstwo	
instalatorstwo sanitarne i ogrzewania	
Rzemiosła z zakresu gospodarki komunalnej	72
pranie i prasowanie	
Pozostałe rzemiosła nieprzemysłowe	89
fotografowanie	
fryzjerstwo	

110

UCHWAŁA Nr XVII/65/86
Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skarszewach

z dnia 30 czerwca 1986 r.

w sprawie określenia granic gruntów w mieście Skarszewach przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne między ulicami Kleszczewską i Kościerską oraz ustalenia jakie urządzenia komunalne mają być budowane na tych gruntach, udziału Państwa w kosztach budowy tych urządzeń i terminu ich budowy.

Na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) oraz w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, rozgraniczania i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 238) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Skarszewach uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się jak na załączonej mapie geodezyjnej*) granice gruntów o obszarze łącznym 7.15.48 ha w mieście Skarszewach między ulicami Kleszczewską i Kościerską przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne miejscowym planem szczegółowym zagospodarowania przestrzennego osiedla między ulicami Kleszczewską i Kościerską w Skarszewach, zatwierdzonym uchwałą Nr XI/38/85 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skarszewach z dnia 24 września 1985 r. (Dz. Urz. W. Gd. z 1986 r. Nr 2, poz. 24) — którymi to granicami obejmuje się:

1) 0,81 ha gruntów państwowych — nie oddanych w użytkowanie wieczyste, zarząd lub użytkowanie — z działek o numerach 79, 133, 192, 193, 195, 242, 271 i 273 objętych mapą ewidencyjną gruntów miasta Skarszewy, obrębów III, VIII i IX,
2) dwie działki o obszarze łącznym 1305 m² objęte powyższą mapą oznaczone numerami 36/2 i 77, wchodzące w skład nieruchomości stanowiącej własność Stanisława Chodzińskiego, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 16523, urządzonej w Państwowym Biurze Notarialnym w Starogardzie Gdańskim,
3) 0,33 ha gruntu z działek o numerach 186 i 187 objętych powyższą mapą, wchodzących w skład nieruchomości stanowiącej własność Anny Szwarc, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 9589,
4) 0,33 ha gruntu z działek o numerach 80 i 81 oraz 274 i 275 objętych powyższą mapą, wchodzących w skład nieruchomości stanowiących własność Jadwigi Bławat, zapisanej do ksiąg wieczystych Kw Nr 12029 i Nr 12030,
5) 2,51 ha gruntu z działek o numerach 78, 270/2 i 272 objętych powyższą mapą, wchodzących w skład nieruchomości stanowiącej własność Jana Skuza i żony Agnieszki, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 12028,
6) 0,16 ha gruntu z działki nr 185 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej współwłasność Władysława Krzyżyńskiego i Bogdana Krzyżyńskiego, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 17706,
7) jedną działkę o obszarze 2518 m² oznaczoną numerem 184 oraz 1,11 ha gruntu z działek o numerach 182 i 183 objętych powyższą mapą, wchodzących w skład nieruchomości stanowiącej własność Zygmunta Kranickiego, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 16870,
8) 0,13 ha gruntu z działki nr 188 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej własność Katarzyny Wilma, zapisanej do księgi wieczystej Kw Karta 273,
9) 0,09 ha gruntu z działki nr 191 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej własność Renaty Górnowicz, zapisanej do księgi wieczystej Kw Nr 14009,
10) 0,08 ha gruntu z działki nr 62 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej własność Franciszka Bławat, zapisanej do księgi wieczystej Kw Karta 614,
11) 1,20 ha gruntu z działki nr 65/2 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej współwłasność Irmgardy Szarmach i Skarbu Państwa, zapisanej do księgi wieczystej Kw Karta 453,
12) 30 m² gruntu z działki nr 66/2 objętej powyższą mapą, wchodzącej w skład nieruchomości stanowiącej własność Franciszki Smarz, zapisanej do księgi wieczystej Kw Karta 730,
13) 195 m² państwowych gruntów oddanych w użytkowanie wieczyste Krzysztofowi i Bogumile małżonkom Huzarek, które to grunty są oznaczone jako działka nr 302 na mapie ewidencyjnej gruntów wymienionej w punkcie 1 i zapisane są do księgi wieczystej Kw Nr 18160.

*) Powyższej mapy geodezyjnej nie ogłasza się.

§ 2.

Ustala się, że na gruntach wymienionych w § 1 mają być wybudowane w latach 1987—1989 linia elektroenergetyczna i sieć wodociągowa, a koszt budowy tych urządzeń zostanie sfinansowany ze środków finansowych Funduszu Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej.

§ 3.

Naczelnik Miasta i Gminy Skarszewy spowoduje przystąpienie — w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie uchwały — do czynności związanych z podziałem gruntów wymienionych w § 1 na działki budowlane.

§ 4.

Wykonanie uchwały — w trybie i według zasad wynikających z właściwych przepisów prawa — powierza się Naczelnikowi Miasta i Gminy Skarszewy.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodnicząca
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Papierowska

111

UCHWAŁA Nr IX/39/85
Gminnej Rady Narodowej w Sulęczynie

z dnia 3 października 1985 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od posiadania psów i opłaty miejscowej w gminie Sulęczyno, wprowadzenia w niej opłaty administracyjnej za niektóre czynności urzędowe oraz uregulowania niektórych innych spraw dotyczących tych świadczeń.

Na podstawie art. 12 ust. 4, art. 15 ust. 4 i art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Zaopatrzenia, Gminna Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się wysokość stawek podatku od posiadania psów w gminie Sulęczyno jak następuje:
1) za jednego (pierwszego) posiadanego psa 300 złotych rocznie,
2) za drugiego posiadanego psa 500 złotych rocznie,
3) za trzeciego i każdego następnego posiadanego psa — po 700 złotych rocznie.

§ 2.

Podatek wymieniony w § 1 — zwany dalej „podatkiem" — wpłaca się w połowie jego wysokości przypadającej za dany rok od posiadania psa nabytego po dniu 30 czerwca danego roku, jeśli podatku od tego psa za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 3.

Podatek wpłaca się z góry bez wezwania do dnia 30 stycznia każdego roku, a gdy podatnik nabył posiadanego psa po tym terminie, to wówczas wpłaca podatek w ciągu jednego miesiąca od daty nabycia posiadania psa, jeśli podatku od niego za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 4.

Rejestrację psów oraz obliczanie i pobór podatku od ich posiadania w gminie Sulęczyno prowadzą sołtysi oraz Urząd Gminy w Sulęczynie i im podatnicy wpłacają podatek bez wezwania w terminach określonych w § 3.

§ 5.

Oprócz ustawowych zwolnień od podatku, o których mowa w art. 12 ust. 2 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dodatkowo zwalnia się od podatku w gminie Sulęczyno:
1) posiadaczy psów utrzymywanych przez osoby czasowo przebywające na obszarze tej gminy — poza ośrodkami wczasowymi — nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia i przez osoby przybyłe na stały pobyt, jeśli podatek od posiadania psów zapłaciły za dany rok podatkowy w miejscowości, z której osoby te przybyły, oraz
2) posiadaczy szczeniąt w wieku do ośmiu tygodni.

§ 6.

1. Z mocy art. 12 ust. 3 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, posiadacze psów będący emerytami lub rencistami prowadzącymi samodzielne gospodarstwo domowe, podatek od posiadania psów za jednego psa na gospodarstwo domowe płacą w wysokości obniżonej do połowy stawki określonej w § 1 pkt 1 niniejszej uchwały.

2. Wprowadza się dodatkowo w gminie Sulęczyno następujące ulgi w podatku od posiadania psów:
1) ulgę dla ich posiadaczy będących inwalidami prowadzącymi samodzielne gospodarstwo domowe, którym podatek od posiadania psów za jednego psa na gospodarstwo domowe obniża się do połowy stawki określonej w § 1 pkt 1,
2) ulgę określoną w § 2 niniejszej uchwały.

§ 7.

1. Określa się stawki dzienne opłaty miejscowej — pobieranej od osób fizycznych przebywających okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych w gminie Sulęczyno — w następujących wysokościach:
1) 5 zł od uczącej się młodzieży,
2) 10 zł od osób korzystających z bezpłatnego leczenia uzdrowiskowego i osób przebywających na zorganizowanych wczasach pracowniczych,
3) 20 zł od pozostałych osób objętych opłatą miejscową — za każdy dzień (dobę) ich pobytu okresowego w gminie Sulęczyno.

2. Opłatę miejscową w tej gminie pobiera się w ciągu całego roku z tym, że w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 31 maja następnego roku opłatę miejscową obniża się o 50%.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1 i 2, płatna jest w ciągu 24 godzin od dnia przybycia na teren gminy Sulęczyno.

4. Opłaty miejscowej nie pobiera się z mocy ustawy od osób przebywających na leczeniu w szpitalach uzdrowiskowych i innych zakładach typu szpitalnego.

5. Zwalnia się w gminie Sulęczyno od opłaty miejscowej:
1) dzieci w wieku do lat 14 i uczącą się młodzież przebywającą na zorganizowanych koloniach letnich i obozach Związku Harcerstwa Polskiego,
2) członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację,
3) emerytów, inwalidów i rencistów oraz osoby pozostające na ich wyłącznym utrzymaniu.

§ 8.

1. Wprowadza się w gminie Sulęczyno opłatę administracyjną w kwocie 500 zł za czynności urzędowe Naczelnika Gminy i pracowników Urzędu Gminy w Sulęczynie związane ze sporządzeniem testamentu według art. 951 Kodeksu Cywilnego — wobec właściwego organu terenowego administracji państwowej.

2. Określoną w poprzedzającym ustępie opłatę administracyjną uiszczają gotówką do kasy Urzędu Gminy w Sulęczynie osoby żądające sporządzenia testamentu, o którym mowa w ust. 1, lub osoby żądające wydania dokumentu obejmującego taki testament. Osoby te uiszczają powyższą opłatę nie później niż przy odbiorze dokumentu obejmującego testament wyżej określony.

§ 9.

Podatek od posiadania psów oraz opłaty miejscowa i administracyjna podlegają — w zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą — właściwym przepisom zwłaszcza powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 10.

Wykonanie uchwały powierza się Naczelnikowi Gminy Sulęczyno.

§ 11.

Tracą moc uchwały Gminnej Rady Narodowej w Sulęczynie:
1) Nr XII/56/76 z dnia 29 marca 1976 r. w sprawie ustalenia niektórych podatków i opłat terenowych w gminie Sulęczyno,
2) Nr XXII/61/82 z dnia 8 lipca 1982 r. w sprawie ustalenia opłaty klimatycznej w miejscowościach Sulęczyno, Kłodno, Żakowo, Podjazy i Zdunowice.

§ 12.

1. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od

jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

2. Podatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie tej uchwały wpłacili za rok 1985 podatek od posiadania psów dotychczas posiadanych — wymierzony według dotychczasowych stawek — nie uiszczają za ten rok dopłaty z tytułu tego podatku także wówczas, gdy nowe jego stawki (§ 1) są wyższe od dotychczasowych.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
w/z J. Tarasiewicz
Zastępca Przewodniczącego

112

UCHWAŁA Nr VI/37/85
Gminnej Rady Narodowej w Zblewie

z dnia 21 czerwca 1985 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od posiadania psów, opłaty targowej i opłaty miejscowej w gminie Zblewo, wprowadzenia w tej gminie opłaty administracyjnej za niektóre czynności urzędowe oraz unormowania innych spraw dotyczących tych świadczeń.

Na podstawie art. 12 ust. 4, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4 i art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Zblewie uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Określa się wysokość stawek podatku od posiadania psów w gminie Zblewo jak następuje:

1) 300 zł rocznie za drugiego i każdego następnego psa posiadanego przez właścicieli gospodarstw rolnych, nie objętego zwolnieniami podatkowymi określonymi w art. 12 ust. 2 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 1985 r. Nr 12, poz. 50),

2) 400 zł rocznie za każdego psa posiadanego przez posiadaczy innych niż określeni w poprzedzającym punkcie.

2. W gminie Zblewo podatnicy podatku od posiadania psów wpłacają ten podatek z góry bez wezwania do dnia 25 marca każdego roku, a gdy podatnik nabył psa po tym terminie to wówczas wpłaca podatek od tego psa w ciągu jednego miesiąca od daty nabycia psa, jeśli podatku od niego za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

3. Rejestrację psów oraz obliczanie i pobór podatku od ich posiadania w gminie Zblewo prowadzi Urząd Gminy w Zblewie oraz właściwi sołtysi, i temu Urzędowi lub właściwym sołtysom podatnicy wpłacają wymieniony podatek bez wezwania w terminach określonych w poprzedzającym ustępie, a na dowód wpłacenia podatku otrzymują odpowiednie pokwitowanie.

4. Zwolnienia i ulgi w podatku od posiadania psów oraz dotyczący go obowiązek podatkowy i podatników tego podatku określają przepisy zawarte w art. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 1985 r. Nr 12, poz. 50).

§ 2.

1. Określa się wysokość stawek dziennych opłaty targowej w gminie Zblewo jak następuje:

1) od osób fizycznych sprzedających na targowiskach stałych — prowadzonych przez Gminną Spółdzielnię „Samopomoc Chłopska" w Zblewie — pobiera się:
   a) 60 zł dziennie licząc od pojazdu użytego do sprzedaży na tych targowiskach,
   b) 30 zł dziennie za zajęcie miejsca na targowisku na cele związane ze sprzedażą tam rzeczy lub usług,

2) od osób fizycznych sprzedających w miejscach handlowych wyznaczonych czasowo — poza targowiskami stałymi — pobiera się po 100 zł dziennie licząc od osoby sprzedającej.

2. Poboru opłaty targowej w gminie Zblewo dokonują — na targowiskach i w innych miejscach handlowych — upoważnieni inkasenci Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Zblewie, którzy z chwilą pobrania tej opłaty wydają odpowiednie pokwitowanie płacącemu opłatę.

3. Od opłaty targowej w gminie Zblewo zwalnia się emerytów i rencistów.

§ 3.

1. Określa się stawki dzienne opłaty miejscowej — pobieranej od osób fizycznych przebywających okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych we wsiach i przysiółkach Borzechowo oraz Mały Bukowiec — w wysokościach następujących:

1) 2 zł dziennie od młodzieży uczącej się,

2) 10 zł dziennie od pozostałych osób objętych opłatą miejscową

— licząc od osoby za każdy dzień (dobę) pobytu okresowego w wyżej wymienionych wsiach i przysiółkach.

2. Obowiązek uiszczenia opłaty miejscowej, przez objęte nią osoby, powstaje z chwilą przybycia do wsi lub przysiółka — które wymieniono w poprzedzającym ustępie — w zamiarze pozostania tam co najmniej przez jedną dobę.

3. Poboru opłaty miejscowej we wsiach i przysiółkach wymienionych w ustępie 1 niniejszego paragrafu dokonują:

1) od osób przybywających na zorganizowane wczasy, obozy, kolonie, pola namiotowe i kempingi oraz do innych zorganizowanych obiektów pobytu okresowego — ich kierownicy lub osoby przez nich upoważnione do rejestracji pobytu okresowego i poboru opłaty miejscowej.

2) od pozostałych osób objętych opłatą miejscową — inkasenci, z którymi Naczelnik Gminy Zblewo zawrze umowy o dokonywanie poboru opłaty miejscowej i upoważni ich do jej pobierania.

4. Oprócz ustawowych zwolnień od opłaty miejscowej — obowiązujących z mocy art. 15 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 1985 r. Nr 12, poz. 50) — zwalnia się dodatkowo w gminie Zblewo od opłaty miejscowej:

1) członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację,

2) emerytów, rencistów i inwalidów wojennych,

3) dzieci w wieku do lat 14, oraz

4) harcerzy przebywających na biwakach i obozach.

§ 4.

1. Wprowadza się w gminie Zblewo opłatę administracyjną w kwocie 300 zł za czynności urzędowe Naczelnika Gminy i pracowników Urzędu Gminy w Zblewie związane ze sporządzeniem testamentu według art. 951 Kodeksu cywilnego — wobec właściwego organu terenowego administracji państwowej — którą to opłatę obowiązana jest uiścić gotówką, każdorazowo, osoba żądająca sporządzenia takiego testamentu.

2. Osoby te uiszczają powyższą opłatę administracyjną do kasy Urzędu Gminy w Zblewie nie później niż w ciągu siedmiu dni od dnia sporządzenia testamentu określonego w poprzedzającym ustępie. Wpłaty z tego tytułu zarachowuje się na rachunek dochodów budżetowych Gminnej Rady Narodowej w Zblewie, a kasa wymienionego Urzędu wydaje odpowiednie pokwitowania osobom, które wpłaciły opłatę administracyjną temu Urzędowi.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
M. Narloch

113

UCHWAŁA Nr X/56/86
Gminnej Rady Narodowej w Zblewie

z dnia 15 kwietnia 1986 r.

w sprawie określenia granic gruntów we wsi Bytonia przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne oraz ustalenia jakie urządzenia komunalne mają być budowane na tych gruntach, udziału Państwa w kosztach budowy tych urządzeń i terminu ich budowy.

Na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) Gminna Rada Narodowa w Zblewie uchwala, co następuje:

§ 1.

Określa się jak w załączniku graficznym* do niniejszej uchwały granice gruntów o obszarze łącznym 2,15 ha we wsi Bytonia przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Zblewo zatwierdzonym uchwałą Nr II/17/74 Gminnej Rady Narodowej w Zblewie z dnia 25 lutego 1974 r. a później odpowiednio uaktualnionym — którymi to granicami obejmuje się:

1) działkę nr 105/1 o obszarze 597 m^2 stanowiącą własność Czesława i Janiny Wirkus (zapis. w księdze wieczystej KW 2640),
2) działkę nr 106/2 o obszarze 6.707 m^2 stanowiącą własność Zenona i Agnieszki Plata (zapis. w księdze wieczystej KW 5426),
3) działkę nr 112/1 o obszarze 696 m^2 stanowiącą własność Jerzego i Anny Wiśniewskich (zapis. w księdze wieczystej KW 5403),
4) działkę nr 113/17 o obszarze 11.235 m^2 stanowiącą własność Skarbu Państwa, włączoną do Państwowego Funduszu Ziemi (zapis. w księdze wieczystej na karcie 136),
5) działkę nr 116/1 o obszarze 1.036 m^2 stanowiącą własność Henryka Ozimka (zapis. w księdze wieczystej KW 15001), oraz
6) działkę nr 117/1 o obszarze 1.193 m^2 stanowiącą własność Gintera Kotlewskiego (zapis. w księdze wieczystej KW 5863).

*) Powyższego załącznika graficznego nie ogłasza się.

§ 2.

Ustala się, że:

1) na gruntach wymienionych w § 1 mają być budowane sieć elektroenergetyczna i urządzenia wodociągowe w czasokresie do końca 1987 r.,
2) udziały Państwa w kosztach budowy tych urządzeń wyniosą:
   a) 100% kosztów budowy sieci elektroenergetycznej, o której mowa w poprzedzającym punkcie,
   b) 50% kosztów budowy urządzeń wodociągowych, o których mowa w punkcie 1 niniejszego paragrafu,
   które to udziały zostaną sfinansowane ze środków Funduszu Gospodarki Gruntami i Gospodarki Mieszkaniowej.
3) do czynności związanych z podziałem gruntów określonych w § 1 na działki budowlane przystąpi się z dniem 1 lipca 1986 r.

§ 3.

Wykonanie niniejszej uchwały — w trybie i według zasad określonych właściwymi przepisami prawa — powierza się Naczelnikowi Gminy w Zblewie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
M. Narloch

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21-27; Administracja: parter, pokój Nr 3, tel. 377-795; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H, tel. 377-384.

Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i środy od godz. 7.45 do godz. 15,45; we wtorki, czwartki i piątki — od godz. 7.45 do godz. 15.00; w soboty — od godz. 7.45 do godz. 12.15.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego wynoszą: 400 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 200 zł prenumeratę półroczną (bez skorowidza).

Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 190 31-784-224 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.

Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 32 zł. PZGraf. Zam. 1854 — 86 — 1500